

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

II. Quinam tunc fuerint Romanae urbis episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

- XXVII. De Paulo Samofateno, deque hæresi ab eodem Antiochiæ instituta.
- XXVIII. De episcopis qui tunc præ cæteris insignes fuerunt.
- XXIX. Qualiter Paulus convictus à Malchione Presbytero qui prius sophista fuerat, abstin- tus est.
- XXX. De epistola Synodi contra Paulum.
- XXXI. De Manichæorum errore qui tunc primùm exortus est.
- XXXII. De viris ecclesiasticis qui nostra ætate floruerunt, & quinam ex ipsis usque ad crea- tionem ecclesiarum superfuerint.

ΕΥΣΕΒΙΙ ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ΡΑΜΦΙΛΙ **ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ,**
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ **ΙΣΤΟΡΙΑΣ**
ΗΙΣΤΟΡΙΑΣ **ΛΟΓΟΣ Ζ΄.**
LIBER SEPTIMUS

Septimum quoque Ecclesiasticæ Hi- storix librum magnus ille Dionysius suis verbis nobiscum unâ contexet : cuncta quæ ætate sua contigerunt, in epistolis quas reliquit singillatim expo- nens. Hinc porrò narrationis nostræ ducemus exordium.

Α Τὸν ἕβδομον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας οὗτος ὁ μέγας ἡμῶν Ἀλεξανδρῶν Ἐπισκοπὸς Διονύσιος ἰδίαις φωναῖς συγγράψας τῶν καθ' ἑαυτὸν πεπερασμένων ἐκαστοῦ μέρους δι' ὡκατάλειπεν ἐπιστολῶν ὑψηλοῦ μῆρου. ἐμοὶ δὲ ὁ λόγος ἐντεθεὶν πιστοῦ τὴν δεξίην.

CAPUT I.

De improbitate Decii & Galli.

Decio simul cū liberis interfecto cū secundum Imperii annum necdum expleisset, Gallus in ejus locum succedit. Quo tempore Origenes, septuagesimo ætatis annō ex hac vita migravit. Ceterum Dionysius in epistola ad Hermammōnem de Gallo Imperatore ita scribit : Sed neque Gallus culpam Decii intellexit : nec prospexit quid tandem illum pessumdedisset. Quin potius ad eundem lapidem ante oculos suos positum impexit. Qui cū Imperium ipsius prospero in statu esset, cunctaque ex animi sententia succederent : viros sanctos qui pro pace & incolunitate ipsius preces ad Deum allegabant, infectatus est. Cum illis ergo orationes pro ipso fieri solitas simul fugavit. Hæc de Gallo Dionysius.

Vide Nicephor. l. 5. c. 34.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Πεὶ τὸ Δεῖν καὶ τὸ Γάλλου κακοτροπίας.

Δεῖνον ἔδ' ὄλον ἐπιπραΐθησαν ἀδυνάτου χρόνον, αὐτίκα τε ἀματοῖς παισὶ καὶ σφαγῆται, Γάλλος διαδέχεται. Δευτέρως δὲ τῆς ἐνός δέοντα τ' (ζωῆς ἑβδομηκοντα δύο) πλήσας ἔτη, τελευτᾷ. γράφων γέτοιο Διονύσιος Ἐρμάμμωνι περὶ τῆς Γάλλου ταύτης φάσκε. ἀλλ' ἐδὲ Γάλλος ἔγνω τὸ Δεῖνον κακόν. ἐδὲ προσεκόπησε τίποτ' ἐκείνον ἐσφραγίσαντα, ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἡρόμενον ἐπαισε λίθον. ὃς δὲ φερεταινῆς ἀπὸ τῆς βασιλείας, καὶ κτ' νενῆ χωρεῖται τῶν πραγμάτων. τὰς ἱερὰς ἀνδράς τὰς αὐτῆς εἰρήνης αὐτῶν καὶ τῆς υἱείας πρὸς τὸν Θεόν, ἤλασεν. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐδῶξε καὶ τὰς ἑαυτῶν προσευχάς. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦδε.

CAPUT II.

Quinam tunc fuerint Romana urbis Episcopi.

Interea Romæ cū Cornelius tribus circiter annis episcopatum tenuisset, Lucius in ejus locum substituitur. Qui

Hæc refer. Niceph. l. 6. c. 7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Τίνες οἱ κατὰ τὴνδε Ῥωμαίων Ἐπίσκοποι.

Κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν Κορνήλιος τῶν ἑπτά ἀμφοῖν τὰ τρία τὴν Ἐπισκοπὴν διατε...

GALLUS.

σαβλος, Λέκιος καλέσει διάδοχος μισί δ' εδ' ολοις οδω οκτω τῆ λειεργία διακοησάμενος, Στεφάνω τελουτων μεταδιδωσι τον κληρον. τετω δη Στεφάνω τῶ πρώτῳ ο Διονύσιου τῶν παλι βασιματος επισολων διατυπεται, ζητημαθ εσμικρε τῶν καθε ανικηθεντες, ει δεοι τες δε οιασδ' ουν αιρεσεως επερεφονιας, δια λεπεε καθαίρειν παλαιε γε τοι κεκατηκωτος εθες επι τῶν τριετων, μηη γεηαδ τῆ δια χειρων επιθεσεως ευχη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Οπως Κυπριανος εμα οτι και αυτον επισκοποι τες εχ αφελει και πλανε επερισσοτεσ λεπεε δειν καθαίρειν παρω τῶ εδοματισιν.

Πρῶτος τῶν τότε Κυπριανος τ' κ' Καρχηδονα παρειακια ποιμην, εδ' αλλωσ η δια λεπεε παρτερον τῆσ πλανεσ δυοκαθηρωμικεσ, παρσειαδ δειν ηγειτο. αλλ' ογε Στεφανου μη δειν τι νεωτερον παρ τῆν κρατησασαν δεχθηθεν παρ αδοσιν επικαινοδομειν οιομῆρθ, επι τετω δηγαναλῆι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Οπως παλι τετω Διονύσιου σωταξεν επεσολαι.

Πλῆισα δη ουν αυτα περ τετε δια γραμματων ο Διονύσιου ομιλησασ, τελουτων δηλοιωσ αρα τε δωμε λεωφικωτῶ, αι πανταχοσε εκκλησιαι την κ' Νοκατον δυσεραφῆσαι νεωτεροποιαν, ειρηνηω παρσ εαυλιασ ανειληφεσαν. γραφει τ' ωδε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Πειρ κ' μ' τ' διοκωμιν ειρωησ.

Ισθηθῶν αδελφε, οτι ηνωται πασαι αι παρτερον διερχομεναι κατα τε την ανατολην εκκλησιαι, και επι παρσωτερω. και παντες εισιν ομοφρονεσ οι πανταχε παρσεωτες, χαιροντες καθ' υποβεοληω επι τη παρσ παρσοδοκίαν ειρηνη γηρομνη. Δημητριανος εν Αντιοχεια Θεοκτισθ εν Καισαρεια Μαζαβανησ εν Αιλια Μαρινθ εν Τυρω κοιμηθενθ Αλεξανδρου Ηλιωδωρθ εν Λαοδικεια αναπαυσαμενεσ Θεολυμιδωσ. Ελενθ εν Ταρσω, και πασαι αι τῆσ Κιλικιασ εκκλησιαι. Φιρμιλιανος, και πασα Καππαδοκία τες γδ παριφανεσερεσ μωνεσ τῶν Επισκοπων ωνωμασα, ινα μητε

A vix octo mensum spatio perfunctus eo munere, moriens episcopale officium Stephano dereliquit. Ad hunc Stephanum Dionysius primam earum quæ de Baptismo conscriptæ sunt epistolam exaravit, cum per id tempus non mediocri controversia exorta esset, utrum eos qui ex qualibet hæresi convertuntur, baptismo purgari oporteret. Quippe antiqua consuetudo invaluerat, ut in ejusmodi hominibus sola manuum impositio cum preceationibus adhiberetur.

С А Р У Т III.

Quomodo Cyprianus cum aliquot sibi adjunctis Episcopis eos qui ab hæretico errore converterentur rebaptisandos primus censuit.

Primus omnium Cyprianus qui tunc temporis Carthaginensem regebat ecclesiam, non nisi per baptismum ab errore prius emundatos, admittendos esse censuit. Verum Stephanus nihil adversus traditionem quæ jam inde ab ultimis temporibus obtinuerat, innovandum ratus, gravissime id tulit.

Vide Nicephor. l. 6. c. 7.

С А Р У Т IV.

Quot epistolas Dionysius ea de re conscripsit.

A hoc argumentum Dionysius per literas scripsit. In quibus id tandem illi indicat, omnes ubique ecclesias molli- to jam persecutionis furore, novati turbulentam novitatem detestantes, inter se pacem iniisse. Sic autem scribit.

Huc referet Niceph. l. 6. c. 7.

С А Р У Т V.

De pace Ecclesiarum post persecutionem.

Scias autem frater cunctas per Orientem & ulterius positas ecclesias quæ prius ante discissæ, nunc tandem ad unitatem reversas esse: & omnes ecclesiarum ubicumq; Antistites unum idemque sentire, & ob redditam insperatò pacem incredibili gaudio exultare: demetrianum scilicet episcopum Antiochiæ, Theoctistum Casæ- reæ, Eliæ post mortem Alexandri Mazabanem, Marinum Tyri, Laodiceæ verò post Thelymidris obitum Heliodorum: Helenum Tarfi cunctasque Ciliciæ ecclesias: Firmilianum denique cum universa Cappadocia. Solos enim illustriores episcopos nominavi, ne forte epistola nostra proli-

Ii ij